

Oponentský posudek diplomové/bakalářské práce

Název práce: Křesťanská tematika v díle Jaroslava Durycha

Autor práce: Kateřina Kofroňová

Obor studia: NPVČ

Posudek vypracoval: Jaroslav Vokoun

Datum: 6.5.2017

Hlavní otázkou oponenta nad touto prací je otázka, co je smyslem kvalifikačních prací na katedře pedagogiky. Pokud je cílem doložit, že je kandidát schopen vyložit školákům libovolnou látku, pak byl cíl práce dokonale splněn. Pokud je cílem předložit odbornou práci a doložit kompetence získané studiem, pak je otázka, proč se na katedře zadávají práce, které nesouvisí s obsahem výuky a vyžadují zcela jiné kompetence, v tomto případě filologickou a teologickou nebo aspoň jednu z nich. Vzdělání knihkupce možná stačí k výkonu funkce spolkového kancléře, ale nikoli k napsání odborné práce o literární tvorbě. Schopnosti studentů katedry pedagogiky tím nechci zpochybňovat, vedl jsem tam v minulosti obdobnou práci o Hrubínovi, která byla i publikována tiskem, ale v tom případě musí vedoucí práce věnovat vedení práce mimořádnou péči a musí sám mít potřebnou kvalifikaci a rozhled po oboru – v případě předložené práce by například měl vědět nebo si aspoň vygooglovat, že na toto téma byla v nepříliš dávné minulosti právě na TF obhájena disertace, kterou autorka ani nemá v seznamu literatury – rozsahem navíc nedostatečným, bez rozlišení zdrojů a bez jediného cizojazyčného pramene. Studentka též měla možnost práci konzultovat na seminářích poetické teologie a teologie kultury, kterých se studenti neteologové s literárními zájmy obvykle účastní. Bez ohledu na téma by ovšem autorka měla doložit schopnost psát odborný text odborným jazykem. Toho lze dosáhnout i diletantsky nápodobou stylu odborných prací – bohužel místo toho napodobila esejistický styl Medův,

jistě roztomilý, ovšem quod licet lovi, non licet diplomandae. Formulace typu „Publicistika, kterou Durych ve svých člancích vypouštěl na světlo Boží...“ do diplomové práce nepatří. Jako problematické, ač u studentů pedagogiky pochopitelné, vidím i formulace typu: „Krise byla opravdu velká, ne taková, jakou pamatujeme my z doby nedávno minulé“. Cílem kvalifikační práce ani není sdělit vše, co k tématu asociativně vím. Historicko-kulturní kontext nevystihnu tím, že sepíšu, kdo všechno se toho roku narodil, malíř Kremlička a lyžař Hanč a také se zrovna našel RKZ a skončila srbsko-bulharská válka; je třeba hledat souvislosti, které mají význam pro pochopení díla a tento význam doložit.

Větší část práce je věnována převyprávění Durychových děl, nejde ani o rozbor na středoškolské úrovni. Pro ilustraci stačí nahlédnout třeba do kapitoly 5.3.1 Kurýr.

Co ale nejvíce udiví, je to, že autorka vůbec nevěnuje pozornost tématu avizovanému v názvu práce. Asi by mi odpověděla, že „o tom je to všechno“, ale tato odpověď by mě jako oponenta neuspokojila. Když už tématu práce nevěnovala samostatnou kapitolu, mohla aspoň výtěžek formulovat v závěru práce. Závěr práce je subjektivním vyznáním, mohl by zkráceně vyjít v Katolickém týdeníku při příštím durychovském výročí, ale rozhodně to není standardní závěr kvalifikační práce.

Na okraj: Co autorka míní tím, že knihovny mají „velikou devízu“?

Většina mé kritiky padá na vrub zadání a vedení práce, nikolik na vrub studentky. Protože jsem však již jednu podobnou a výrazně horší práci (o Dostojevském) nedoporučil a práce byla státnicovou komisí oceněna jako výborná, doufám, že diplomandce svým posudkem nijak neuškodím.

Práci nedoporučuji k obhajobě.